INVITAȚIE UNUI ANTRENOR...

...Mai zilele trecute, la ștrandul Tineretului, începătorii și înotătorii fruntași erau în plină activitate, unii lîngă alții. Îi despărțeau vreo 25 de... centimetri. Zidul dintre bazinul de 50 de metri al fruntașilor și cel în pantă al „brotăceilor" care învață să înoate în 15 zile.

Pe bîrna de beton a celor 25 de centimetri, peste care se revărsa din belșug apa stîrnită de aripile unui „fluture", — o fetiță cu un slip mic, o bonetă mare și bronz mult. Îi strig speriat :

— Să nu cazi !!

Răspunsul e prompt și neașteptat. Un plonjon în bazinul adînc, culoarul 6. Urmărese cu atenție apariția bonetei. Întîrzie. Abia după cîteva secunde o descopăr tocmai pe culoarul 1. Fetița îmi rîde strengărește.

— Cum te cheamă ?

— Daniela...

— Cîți ani ai ?

— 9 ani și 11 luni.

— Și de cînd înoți ?

— Din '58. Am început cu copiii.

— Așa ! Cu copiii ! Acum ești mare. Și vii des ?

— În fiecare zi. Tovarășu' Marinel vrea să fiu campioană...

— Cine știe ? Dacă ai să vii mereu...

— Vin mereu. Și dacă plouă. Duminică la concurs a plouat.

— Și ce-ai făcut ?

— 46,6 pe 50. Să știți însă că am mers și 200 bras. M-a scris în „Sportul" de patru ori. N-ați văzut ? La fetițe. D. Popescu.

— Parcă. Și ce înoți ?

— Craul, bras, spate și fluture. Nu ne-am stabilit încă. Tovarășu' Marinel spune că mai avem timp.

— Dar cu școala ?

— Am luat întotdeauna premiul întîi. Altfel mama nu mă lasă.

Au urmat apoi patru „mostre" cu demonstrație. Un craul vijelios, un bras modern, cu capul afară, un fluture cu doi ochișori ca două mărgele și un spate cu vădite intenții spre eleganță. În încheiere, o cufundare în... lumea tăcerii, pentru găsirea pietricelei aruncate la cîțiva metri.

Deodată însă Daniela s-a apucat cu mîinile de cap :

— Cît o fi ceasul ?

— Două. Trecute...

— Fug. Dacă nu sînt la trei fără un sfert acasă, nu mă mai lasă la bazin. Îl iau pe 31, că merge mai repede decît 82.

Și a pornit alergînd spre vestiar. Pe drum însă a tras de toate dușurile, ca să-i stropească pe cei... mici.

De atunci n-am mai văzut-o. N-am mai fost pe la bazin. În schimb, am citit că D. Popescu a mai cîștigat o cursă.

★

Tovarășe Marinel și, în general, tovarăși antrenori de înot ! N-am să mă apuc să vă amintesc că avem sute și sute de copii din rîndul cărora se pot ridica mari talente.

Nu ! Am să vă rog altceva. E vorba de o invitație. Pentru tovarășul Marinel. Să ne întîlnim, haj să zicem, în toamnă pentru un articol în care să arătăm ce s-a întîmplat cu Daniela. Să dăm și cifre. În care să demonstrăm că brasul a fost bine ales (sau nu), să vorbim despre „întoarcerile" japoneze și despre vigoarea sportivilor noștri.

Eu o propun pe Daniela. Mi se pare un exemplu bun. Nu de alta, dar n-aș vrea ca peste vreo șapte ani să devină doar subiect de discuție :

— O vezi pe fata aceea de pe trambulină ?

— Cea brună ?

— Da.

— Ce-i cu ea ?

— Avea un talent extraordinar la înot.

— Și ?

— A dispărut, așa, fără urme. Să-ți spun drept, nici nu știu cum s-a întîmplat...

IOAN CHIRILA

TURISM

Excursie moto-turistică

Un grup de motocicliști bucureșteni au efectuat duminică — sub supravegherea sportivilor fruntași Șt. Iancovici și B. Predescu — o excursie turistică pe valea Prahovei. Au fost vizitate: Sinaia, Hotelul Alpin de la cota 1400 și traseul de motocros de la Cîmpina. Deși pe unele porțiuni dificile (urcușul de la cota 1400) a plouat, excursioniștii au reușit totuși să se descurce bine, fiind în permanență ajutați de cei doi motocicliști fruntași.

Socotim că este de datoria motocicliștilor cu experiență să organizeze în cadrul întreprinderilor și cluburilor sportive din care fac parte astfel de excursii pentru cunoașterea frumuseților patriei.

SPORTURI NAUTICE

Pe marginea campionatelor republicane de iahting

Anul acesta, campionatele republicare de iahting au purtat amprenta noului, prin aceea că întrecerile au angrenat doar trei clase (finn, snaip și star) și s-au disputat pe mare. Din păcate, această amprentă a noului nu s-a făcut prezentă și pe lista campionilor, întrucît singurul nume care apare pentru prima oară pe tabelul de onoare al campionilor republicani este cel al lui Tiberiu Ilea, secund în echipajul campion la star. Se pare că atît cluburile, cît și asociațiile care au secții de iahting consideră creșterea tinerelor cadre de veliști drept o treabă prea obositoare. În sprijinul afirmației noastre stă și faptul că secția de iahting a clubului Metalul București (despre care am fi vrut să scriem doar de bine) nu are antrenor ! Aceasta în ciuda performanței deosebite a reprezentanților săi, care nu numai că au cîștigat toate titlurile puse în joc, dar s-au clasat în general pe locuri fruntașe. Deocamdată, simplă ciudățenie potrivită pentru o rubrică „magazin". Mai tîrziu, fără îndoială, izvor de performanțe slabe: n-ar fi bine să se prevină o asemenea stare de lucruri ?

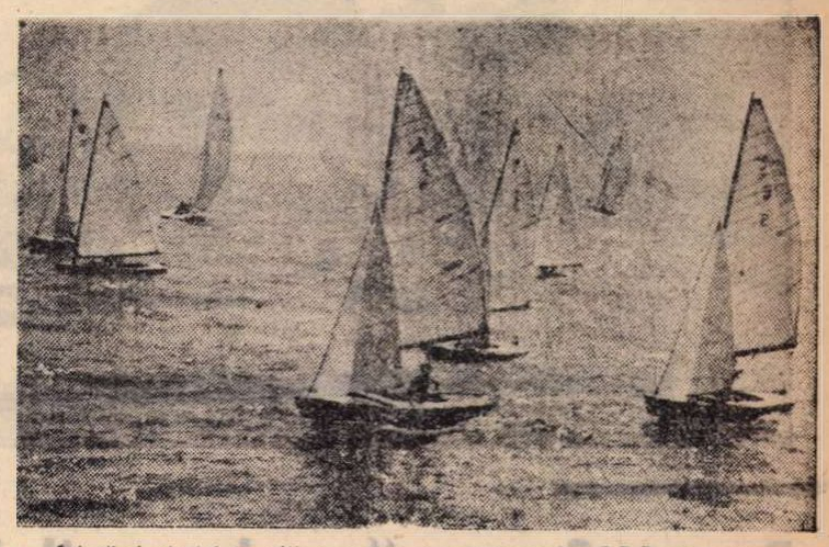

Așteptînd startul în ultima regată a campionatelor R.P.R. de iahting pe anul 1960

Foto : T. Chioreanu

În general, nu se poate afirma că veliștii sînt sau nu în progres, deoarece — pe de o parte — ne lipsește criteriul de comparație (pentru majoritatea sportivilor acesta a fost primul concurs pe mare), iar — pe de altă parte — concurenții au fost aceiași din ultimii ani. Cu toate acestea, echipajul de snaip Ion Alexandru-Romilă Andrei (Știința București) și dinamovistul constănțean Eduard Enopian (clasa finn) au ieșit în evidență prin saltul valoric realizat. Prezența lor printre primii clasați oglindește cu fidelitate seriozitatea pregătirii lor. În privința celorlalți concurenți, trebuie să arătăm că au marele merit de a se fi adaptat rapid la condițiile regatelor pe mare și încă cu vînt slab.

Desfășurarea concursului sau mai bine zis organizarea lui, va trebui să o împărțim în două capitole distincte: organizarea regatelor și latura administrativă. Dacă latura tehnică a concursului ne-a dat prilejul de a aprecia pozitiv munca juriului (regatele s-au disputat la timp și ordonat, numărul contestațiilor fiind mai mic decît în alte ocazii), organizarea cazării și a alimentării sportivilor nu a fost la nivelul cerut. Veșnica navetă Casa Vapor Mamaia — restaurantul „Modern" Constanța — portul Tomis și retur, a dat loc multor nemulțumiri (justificate de altfel) și a diminuat potențialul de concurs al sportivilor. Nu e puțin lucru să te trambalezi, încărcat cu velele, cale de kilometri, la ore de caniculă și de aglomerație în vehiculele de transport public, înainte și după un concurs de cîteva ceasuri pe mare... Dar, și în aceste împrejurări, veliștii s-au dovedit animați de dragoste pentru sportul lor preferat, lucru pentru care merită laude.

În privința rezultatelor tehnice, se cuvin amintite două fapte: supremația necontestată a clubului Metalul și absența numelor noi. Dacă primul fapt poate fi explicat (e drept, nu în totalitate) de valoarea și pregătirea minuțioasă a sportivilor (repetăm, în ciuda lipsei unui antrenor), stagnarea numerică a veliștilor, cel de al doilea fapt, nu se poate explica decît prin insuficientul interes din partea cluburilor cu secții de iahting. Desigur, atunci cînd un tînăr se prezintă la o bază nautică și își manifestă dorința de a se iniția în tainele acestui pretențios sport, antrenorul (în eventualitatea existenței lui...) și veliștii mai experimentați manifestă bunăvoință, încît — mai lent sau mai rapid — ascensiunea tehnică a tînărului velist se produce totuși. Dar, prioritatea folosirii ambarcațiilor le revine celor mai vechi, atît la antrenamente cît și în concurs și din această cauză foarte mulți tineri se descurajează așteptîndu-și rîndul.

Este nevoie ca iahtingul să fie mai mult sprijinit de cluburi și asociațiile sportive, fiind un sport pentru care avem multe elemente talentate, apte de a se afirma pe plan internațional.

G. RUSSU-ȘIRIANU

PLANORISM

M. VERETNIKOV (U.R.S.S.) CONDUCE DETAȘAT ÎN CLASAMENTUL GENERAL AL CONCURSULUI INTERNAȚIONAL

Cea de a treia probă a concursului internațional de planorism desfășurată în zilele de sîmbătă și duminică pe aeroportul Strejnicu de lîngă Ploești, țel fix dus-întors 123 kilometri, a solicitat din plin cunoștințele tehnice ale participanților. Și de data aceasta cel mai bun s-a dovedit a fi M. Veretnikov (U.R.S.S.) care a realizat 1000 puncte din 1000 posibile. Pe locurile următoare s-au clasat: Gh. Gîlcă (R.P.R.) 996 pct., Emil Iliescu (R.P.R.) 969 pct., Aurelia Roșianu (R.P.R.) 951 pct., Alex. Dimitov (R.P.B.) 937 pct., ... IX. M. Finescu (R.P.R.) 836 pct., X. E. Kisely (R.P.U.) 785 pct.

În clasamentul general M. Veretnikov conduce detașat acumulînd 3000 pct. Pe locurile următoare: Alex. Dimitov (R.P.B.) 2606 pct., M. Finescu (R.P.R.) 2549 pct., E. Kisely (R.P.U.) 2525 pct., A. Roșianu (R.P.R.) 2522 pct., E. Iliescu (R.P.R.) 2512 pct., I. Filimon (R.P.R.) 2489 pct.

C. POMPEI — coresp.

HANDBAL în 7

Turneele de baraj pentru calificarea în campionatul categoriei A

SIBIU 25 (prin telefon). — În localitate s-a disputat un turneu de baraj pentru calificarea în campionatul categoriei A, cu participarea următoarelor echipe feminine: C.S.M. Sibiu, Record Mediaș, C.S.M. Reșița. Întîlnirile au avut loc în nocturnă pe terenul „Luceafărul" și au fost urmărite de un mare număr de spectatori.

Iată rezultatele înregistrate: C.S.M. Sibiu — Record Mediaș 11—4 (4—3) — au marcat: Dobre (6), Walzer (2), Theil, Schenker, Dandler (C.S.M.S.) și Erhard (2), Seidler, Juga (Record); Record Mediaș — C.S.M. Reșița 10—9 (3—7) — au marcat: Erhard (4), Kaiser (3), Juga, Bucur, Pelzer (Record), Polecla (5), Gavrilă (4) (C.S.M.R.) — a fost un joc extrem de disputat, reșițencele conducînd la un moment dat cu 8—3 și fiind depășite în ultimele 10 minute de joc; C.S.M. Sibiu — C.S.M. Reșița 5—5 (3—3) — au marcat Dobre (3), Walzer, Kiltsch (C.S.M.S.), Polecla (2), Adam, Gavrilă, Wolf (C.S.M.R.) — meciul a fost influențat de starea terenului care era desfundat de ploaie.

Ca urmare a acestor rezultate în campionatul categoriei A au promovat echipele C.S.M. Sibiu și Record Mediaș.

C. PITARU—corespondent

TG. MUREȘ 24 (prin telefon). — Voleibaliștii au început în orașul nostru jocurile de baraj pentru campionatul categoriei A la care au luat parte echipele feminine: C.S. Tg. Mureș, Textila Buhuși și Măgura Codlei. S-au înregistrat următoarele rezultate: Măgura Codlei — Textila Buhuși 14—3 (5—2); C.S. Tg. Mureș — Textila Buhuși 21—3 (11—1). Ultima partidă (C.S. Tg. Mureș — Măgura Codlei) a fost amînată din cauza ploii.

I. PAUȘ—corespondent

OPERATIVITATE...

Citind adresa trimisă de Federația română de motociclism, activiștii consiliului orășenesc U.C.F.S. din Bacău și-au frecat mîinile de bucurie. Ce surpriză frumoasă pentru motocicliștii din oraș! Federația de specialitate confecționase niște insigne, pe care le punea la dispoziția motocicliștilor, la prețul de 10 lei bucata.

Adresa venită din București purta nr. 04954 din 24 februarie a.c. Chiar în ziua primirii ei, comisia orășenească de motociclism s-a adunat la sediul U.C.F.S. și luînd în discuție cele cuprinse în adresa Federației, și-a propus să popularizeze inițiativa, pentru ca în scurtă vreme cît mai mulți motocicliști din Bacău să poarte la reverul hainei această frumoasă insignă...

La drept vorbind, cei din comisia orășenească n-au trebuit să-și bată capul cu munca de popularizare a insignei. A fost suficient ca unul să aducă vorba despre insignă, ca apoi tovarășii care țineau evidența să nu mai prididească cu înscrierile. Cît ai bate din palme a și fost întocmit un tabel pentru 25 de bucăți! Și pentru ca insignele să vie cît mai repede, oamenii au trimis banii telegrafic, primind recipisa nr. 1744 seria 0409008 din 9 martie 1960. Și ce și-au zis: „Azi e miercuri, mîine banii sînt la București, vineri tovarășii de la federație fac formele respective, cel mai tîrziu luni — hai să zicem, marți — avem insignele".

Luni, nici o veste. Marți, la fel. Miercuri și joi factorul a dat din umeri cînd a fost întrebat dacă n-a venit un pachețel din București. Dar sîmbăta n-a trecut degeaba. Consiliul orășenesc U.C.F.S. a primit, însfîrșit, de la F.R.M. o... adresă prin care i se cerea să trimită copia recipisei cu care s-au expediat banii. Puțin decepționați — își închipuiseră că lucrurile vor merge mult mai repede — băcăoanii au trimis la 28 martie, cu adresa nr. 42, și copia recipisei. Acum era totul în regulă. Și, iar s-au pus oamenii să numere zilele, în așteptarea insignelor... Au numărat cît au numărat și apoi s-au lăsat păgubași. Trecuse o lună și insignele tot nu veniseră. În schimb a venit iarăși o... adresă: cei de la F.R.M. cereau să vină un delegat să ia insignele!!

Pe ziua de 4 mai, avînd treabă la București, tov. Mihai Cernat s-a abătut și pe la Federație să ridice insignele. Era împuternicit pentru asta prin adresa nr. 68. Dar omul s-a întors cu mîinile în buzunar: la federație nu găsise pe nimeni.

Două săptămîni mai tîrziu, la 19 mai, din Bacău sosea un nou delegat: tov. Florentin Gavrilescu. La plecare i se recomandase să fie nițeluș mai energic, pentru că sportivii cam începuseră să bombăne și să-și pună tot felul de întrebări. Și aveau dreptate: trecuseră două luni de cînd așteptau insignele.

Tov. Gavrilescu a fost ceva mai norocos. I-a găsit pe cei de la Federație, dar n-a găsit decît 21 de insigne. Ca să n-aibă discuții la înapoiere, tov. Gavrilescu a refuzat să le ia.

— Pînă diseară cînd plecați, facem rost și de celelalte 4 și vi le aducem pe toate 25 la hotel! I-au asigurat tovarășii de la federație, cerîndu-și în același timp scuze că i-au amînat atîta.

Dar a venit ora de plecare a trenului și... nici gînd de insigne. După vreo 6 zile pleca la București tov. Mircea Bibere. Bineînțeles, și el avea o.. delegație pentru ridicarea insignelor. De altfel, numai avea nevoie de nici o adresă specială, întrucît cu o săptămînă înainte tov. Gavrilescu semnase de primirea insignelor. Acum însă lipsea omul cu cheile de la magazie! Tov. Bibere a primit asigurări că, după ce termină treburile prin oraș, găsește insignele la portar. Mai e nevoie să vă spunem că portarul nu știa nimic de insigne? Probabil că v-ați așteptat la așa ceva!

Parcă-i vedem pe tovarășii de la federație, sărind în sus la citirea acestor rînduri : „Am predat insignele, de ce mai sîntem criticați"? E drept, că în momentul de față motocicliștii din Bacău și-au văzut visul cu ochii. Dar de ce atîta birocratism, atîta încetineală la o federație obișnuită cu recorduri de... viteză?

JACK BERARIU
VASILE GODESCU

(după o corespondență trimisă de Anatolie Arominesei).

— Ești culmea, tovarășe! De trei luni ne deranjezi ziliic pentru insignele d-tale! Altă treabă n-ai?

Desen de GRAD